

da se mu spleča priti. Doslej pa bi ga na naših trgih ne dobil še toliko, da bi si pot plačal z vsem, kar se ga pripelje na trg. Naj se pa izvé, da se ga pripravi kje na katerem kraju v obilni meri in to še ječmena dobrih vrst ni dvoma, da pride vsako leto več kupcev po-nj.

Blago, kar se tiče žit sploh, in posebej še gledé ječmena, mora biti dobro, izvrstno. Dobro zrnje plačuje se za dobro četrtnko bolje, kakor pa srednje ali slabo zrnje. Ker se seje v naših krajih le malo ječmena, ne bilo bi slabo, ko bi se ga kmetovalci bolje poprijeli. Ako se ga poprimejo, treba si je izvoliti za setev dobro seme, tako, ki daje ječmen najboljše vrste.

Najbolje ječmenišče nahaja se dosehmal v Hani na Moravskem, vendar pa se prideluje tudi drugod, izlasti v krajih, kjer je pesa doma. Pesa pa ječmen sta si blizu tako po prsti, kakor tudi po vremenskih prigodbah. Pesa seje se poprej, za-njo pride pa čisto lahko ječmen. Kakor kaže skušnja, vrstita se pesa pa ječmen celo lahko in za oboje bode prav.

Kakor v drugih rečeh, tako so tudi pri ječmenu po drugih krajih nam naprej, v dobrem pa tudi v slabem. Prideluje se veliko in do brega ječmena in vedó vam tudi, kako se najbolje spravi v denar. Nekaj časa sem delajo se tudi pri nas poskušnje z ječmensko setvijo.

Na razstavi ječmena v Brnu je bilo lani več, blizu 20 vrst in izmed njih se je 10 vrstam prisodilo darilo. Pri razsojevanju se je gledalo na obliko, težo, tenko reso in vsebino zrnja. V tem se je pokazalo, da ste ti-le dve vrsti najbolji, hanaški in švaljirski ječmen. Njiji bi torej bilo priporočiti, kdor še jih nima.

Hanaški ječmen pa se še priporoča tem bolj, ker ima največ reči v sebi, katerih potrebuje pivarija. On se toraj tudi najložje prodaja v pivarije.

Pač je seveda treba, kdor hoče dober ječmen pridelovati, da si ne kupi samo dobre sorte, ampak da potlej tudi ravna prav s semenom, ki si ga že pridela sam. V tem ni že dovolj, da imaš le dobro vrsto ječmena, ampak treba ti je tudi zato skrbeti, da si izbereš najbolje zrnje za setev. Ako ne storiš tega, spridi se ti po dveh, treh setvah najbolja vrsta in težko jo bode še izpoznati.

Za seme je torej izbrati tako zrnje, ki ima dobro kalilno moč v sebi in to, kolikor je možno, bodi pri vseh zrnih enako. To izpoznaš že na zrnju samem. Dobro zrno je, ako ima jasno rmeno barvo, tako, ki postaja že belkasta; konci pa ne smejo biti rdeči. Oblika zrnju bodi polna, trebušasta, koža pa tenka. Kedar zrno prerežeš, mora prerez biti močnata ne pa steklenasta. Tudi vonj ni brez vsega. Ako je vonj sveži, zdrav, blizu že oster, vendar pa še čist, tako zrnje je dobro za prodajo pa tudi

za setev. Kdor pridela veliko in dobrega ječmena, ne bode mu težko, spraviti ga v denar.

Sejmovi. Dne 7. aprila v Ilniki, v Arnožu, v Ormožu in v Braslovčah.

Dopisi.

Iz Trnovelj pri Celju. (Nove volitve)

Jaz mislim da bi se lahko ne našel mož v naši občini, ki bi mu ne bile znane razmere, v katerih se znajdemo in sicer kakošnja nevarnost da nam preti zaradi nemške, brezverske šole in pa nemškega šulvereina v Škofljivasi. Zato vas opozarjamo ravno zdaj, ker se bliža čas nove volitve in rešenja; to bode zlati čas dne 4. in 5. aprila. Ta dva dneva namreč nam je na izvoljo ali zmagati ali propasti, toda propasti, tega Bog ne daj! Zato bo pa nam treba stopiti na noge in neomahljivo trdno stati in delati na zmago. To vam je sveta dolžnost za nas vse, posebno pa, ker gre za naše nedolžne otročiče, da jih ne bomo prodali za tistih 30 srebrnikov, katere nam vsiljujejo v eno mer za nemško šolo. Naši nasprotniki so nam pač zato tako dolgo odlagali nove volitve razpisati, ker so mislili, da bode več dela ter bode mogel slovenski kmet v tem času že tudi za plug prijeti ali za marsikatero drugo delo. Ali nikar se ne dajte ostrašiti, ampak stopimo brez vsega zadržka, vsi skupno in z veseljem k novi volitvi! Naj bi se pač ne našel mož, kateri ima volilno pravico, pa bi se izgovarjal: Naj pa drugi gredó, kaj bodem hodil prazno slamo mlatit! Meni je že na ušesa prišlo, da nekateri tako govoré. Resnica, tisti pač prazno slamo mlata, ki tako misli, torej še enkrat rečem: Dragi Slovenci, nikar ne držite rok križem, kedar je treba seči za pravico in sicer za lastno, katera nam gre. Na primer, to si vsak lahko misli, ko bi oče svojemu sinu posestvo izročil, pa bi ta ne smel na njem gospodariti. Tak bode vse storil, naj bi mu bilo še tako težavno, da si svojo pravico pridobi, ravno tako moramo mi vse storiti, ako hočemo na naši slovenski zemlji sami gospodarji biti. To nam bode pa čisto lahko, ako bomo vsi za enega in eden za vse delovali.

Iz spodnje Savinjske doline. (Na nemških razvalinah.) [Konec.] Izvoljeni so bili enoglasno, in možje, katerim so dali občani svoje glasove, so ti-le: Hausenbihler Ivan, Toman Valent, Podpečan Andrej, Grobelnik J., Lipovšek Grega, Lednik Martin, Verden Fr., Rotnik Martin, kot odborniki za prvi razred in Šuperger Andr., Štajvor Martin, Flis Mart., Škobel Pavel, kot namestniki za prvi razred, Podpečan Martin, Fušnik Ožbalt, Cvikel Jak., Krajnc Blaž, Toman Pavel, Potočnik Franc, Voh Ivan, Kos Bošt., kot odborniki za drugi

razred in Doler Ivan, Pernovšek Jernej, Hriberšek Matija, Tkalec Matija, kot namestniki za drugi razred, Kunaj Jože, Krep Anton, Stefančič Jernej, Lednik Jurij, Teržan Ivan, Krajnc Franc, Pečnik Jakob, Semečnik Martin, kot odborniki za tretji razred in Srobočan Matevž, Kopitljar Jernej, Turnšek Ivan in Sredenšek Jurij kot namestniki za tretji razred. In ti možje so si enoglasno izvolili: Podpečana Martina, po domače Škobla, za svojega župana, čast in slava jim, živeli! S to izvolitvo je toraj občinski zastop čisto slovenski, sami vrli moži, narodnjaki in pošteni kristjani. Da so zavedni Slovenci, to se lahko previdi še iz tega, ker so pri prvi seji sklenili že čisto slovensko uradovanje z vsemi strankami. To naj bo slavnim uradom v tem uljudno na znanje dano. Tako se bodo slovensko vse vloge oddajale in reševale. Srčno hvalo vsem možem, ki so delali za narodno sveto reč: cela Slovenija jih bode slavila in še potomci se jih bodo s ponosom spominjali; torej še enkrat čast in slava jim, živeli! Storitve tudi drugod blagi možje tako! Posnemajte vrlo Veliko Pirešico; odcepite vejo za vejo od debela nemčurstva in potem se bode tudi deblo kmalu posušilo in bode propadlo ter zginilo iznad slovenske zemlje. Le junaško se povsod dela lotite, saj gre. Ako je šlo v Veliki Pirešici, more iti povsod. Le srce junaško, brate ti moj; Delaj, govori, uči in trdno stoj; Delaj za milo majko svojo, za očetnjavo svojo; Saj delaš za se in pa za rodovino svojo.

Savinjski.

S Pake. (Šulvereinar.) Da je mož, ki ga doslej le bolj mi poznamo za šulvereinarja, v svojem odgovoru sam priznal, da je v ozki dotiki s šulvereinom, to radi posnamemo iz njegovih besed. Zdaj torej vé tudi slov. svet, da imamo na Paki moža, ki se ne sramuje iz umazanih rok nemšk. šulvereina jemati podpore. Kar pa še dalje govori o svoji pravici do tiste izbe in pa o drevesnici, to so iz gola besede, ki pomenijo ravno toliko, kakor nič — za nas, ki poznamo Paške razmere. Vse je, kakor po starem pregovoru: „Operi kožuh, pa ga ne omoči!“

Od Oggerske meje. Kako neumni so še tudi v naših krajih neki župani, ki dajo kaj na svojo nemščino, bodi v dokaz dopis sl. c. k. okrajnemu glavarstvu v Ljutomeru. Tega je sestavil župan, rojen v bližnjem narodnem trgu S. Učil se je v Gradcu, kot čevljar, nemščine. Glasi se tako-le: „Löblich k. k. Bezirkhauptmanschaft. Gemeinde K.... bitte Gehorsam, den A. S., Gebr zu K.... nach seine Gebort von 6 Mohnat, wurde von seine Eltern, nach Gemeinde V. übersidelt, und wurde er 49 Jahre in V. laut Abschit, wurde für V. ausgefolgt, verehlicht daselbst, Grundbesitzer in V. wurde im verweigert, von Gemeinde V. das Heimath-

recht, seine Kinder Dinstboten auszufohlgen, noch zu bemerken, das die Kinder alle, in V. Gebohren wurde. a bei gelegt ist Abschit den genanten und b Dinstbohtenbuch für Tochter bitte Gehorsamst löbl. Bezir-Haupt Amts zu Handen, und Dinstbotenbnch ausvolgen zu Wohlen von bestimmte Gemeinde“. — Je-li župan sam, ki tako čobodro sestavlja in piše, ali pa glavarstvo, ki take stvari povoljno rešuje, ne da svari takih oseb in jim ne svetuje, naj bi pisali slovenski, na boljsem, to ni težko pogoditi.

Iz Sobetincec. (Priporočbe vreden krompir.) Med nekaterimi leti se je od strani trgovcev mnogo sort novega krompirja po časnikih priporočevalo, kako da so namreč izvrstne v okusu in rodovitosti, vendar ako se je z eno ali drugo sorto kaka poskušnja storila, obnesla se je v tem kraju tako slabo, da ni zaslužila priporočena ali pohvaljena biti. Leta 1883 bila je ravno tako tudi ena sorta krompirja po imenu „White Elephant“ to je „pozni oroslan“ zavoljo nje vsestranske dobre lastnosti jako hvaljena. Radoveden, koliko da je v tej reči resnice, naročil sem si pri trgovcu Weyringer-ju v Beču 10 gomoljev tega krompirja, da bi ga poskusil, zrezal sem ga na kosce in posadil le v srednje dobro zemljo, ter sem pridelal 320 samih velikih gomoljev. Le-te sem posadil drugo leto sopet na kosce zrezane v enako zemljo in pridelal sem od njih 6 starih vaganov samega debelega in popolnoma zdravega krompirja. Ker se mi je pa skoz tri leta zmiraj tako dobro ta krompir obnesel ter je zmiraj zdrav in tudi izvrstne dobrote, zato sem se ga tako poprijel, da zdaj le samo tega in ranega rožnega sadim, vse druge sorte sem pa opustil. Njega toraj zamorem vsakemu z najboljšo vestjo priporočiti, da bi ga v prav veliki množini saditi začel, in mislim, da bo sčasoma ravno tako pripoznanje od strani kmetovalcev našel, kakor siva ajdina, katero sem pred nekaterimi leti priporočil.

Jan. Vidovič,
župan.

Iz Brežkega okraja. Ko je grudna sneg zapadel, so našli v Šapolah nenavaden sled; rekli so, da je divjega prašiča. Ta govoricca je šla med ljudi; posamezni so trdili, da so ga videli. Pred 14 dni ga pod Pleterji zasledijo fantje — lovci; pred enega pride do dveh sež-njev. Ko pa ta vidi zverino, kakšna da je, je ves pogum proč. — Trdi pa, da ima prašič do treh centov. — Še parkrat ga vidijo, alj streljal ni niti eden. 22. marca ga zopet zasledijo pod Starim gradom; nek lovec ustrelil po njem dvakrat; prvokrat zgreši, drugipot zadene, ali odbije mu samo nekoliko kože in ščetin, ki si jih shrani za spomin. Tedaj je reč dognana, da je divji prašič tukaj. prenočil je na Zdolah v Malanovi leščini. Drugi dan dohajajo lovci od več krajev, ali preden ga najdejo ter ob-

stopijo, ga eden sam v leščini zasledi in prepodi. Ta dan ga še enkrat najdejo v Stergarjevih leščinah, ga sicer vidijo, tudi nad-nj vpijejo, ali streljal ni nobeden, ker so ga prej spodili, ko so lovci nastavljeni bili! Še enkrat gredo za njim čez Drenik, Slom, Ilovec proti Armeškim. Reč poročam, ker še nisem slišal, da bi divji prašič na Štajerskem se bil prikazal. Zanimalo bi nas, kje ga bodo zopet zasledili, in kako končali?

Iz Slovenskih goric. (Nemila smrt.) Mislím, da je spodobno, da se vsaj z nekaterimi besedami postavi spominek v „Slov. Gospod.“ blagemu Jakobu Frasu v Selcah. Rajni je bil cerkveni ključar fare sv. Roprt v Slov. gor., ter smo njegovo truplo položili v zemljo v sredo dne 26. prosinca 1887. Kako zelo so ga ljudje ljubili, in spoštovali, dokaz je temu silna žalost, že ko je bil neravno zbolel, potem pa tudi pri njegovem pogrebu. Že pri njegovi hiši se veliko ljudi zbere na spreved, veliko več ljudstva pa pričakuje od vseh strani pri cerkvi, tako, da je polna cerkev zbranega ljudstva pri svetih molitvah in opraviilih za rajnega, in potem ga spremlja vse ljudstvo do njegovega groba. Bolezen, katera ga je napadla, se imenuje „sušica“. Vse se je skrbno in žalostno popraševalo, kako li kaj je bolniku. Bil je večkrat spreviden sv. zakramenti, izročil se je tudi posebno v varstvo Lurški Materi Božji, naj bi mu ona izprosila, ako je božja volja, še ljubo zdravje. Ker je pa božje ravnanje nezapopadljivo, zapustiti mu je bilo odločeno to solzno dolino, se ločiti od svoje žalujoče žene, in edine male hčerke. Prejel še je en den pred smrtjo presveto rešnje Telo za popotnico v večnost, in drugi dan v jutro ob 2. uri mirno v Bogu zaspi, v 40. letu svoje starosti. Rajni je bil izgleden kmetovalec, ves naroden mož, tudi naročnik „Slov. Gospodarja“. Naj bo rajni Jakob Fras s temi vrsticami krščanskim zakonskim možem, posebno gospodarjem v zgled, pa tudi še vsem drugim v blag spomin, in v molitev priporočen!

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Njih veličanstvo, svitli cesar je podelil grafu Taaffeju vel. križ reda sv. Štefana, dr. pl. Dunajevskemu vel. križ. reda sv. Leopolda in dr. pl. Gautschu red železne krone I. vrste. To so imenitna odlikovanja in nam znamenje, da še zmerom stoji sedanja vlada pri svitlem cesarju v trdnem zupanju. — Na delnice nacionalne banke, tiste, ki izdaja denar, daje se tudi poslej 7% obresti. Tako hoče vlada in tudi gosposka hiša drž. zbora, poslaniška hiša pa je bila jih nastavila na 6, toliko bi jim lahko tudi bilo dovolj. —

Mestni zastop v Gradcu je vzprejel dosedanje deželno gledišče v svojo lastnino. Da-si za-nj ne dobi dežela še krajcarja, zato je ona še vendar-le na dobičku, kajti doslej je dajala za tisto vsako leto več jezer. To sedaj odpade. — Slovenci v Velikovskem okraju niso se pri zadnji volitvi poslanca v drž. zbor vdeležili; pravi se, da za to ne, ker je vlada branila duhovnikom, storiti kaj za volitve. No, da je vlada zmožna take prepovedi, to verjame človek lahko, ali da se ji duhovniki udajo, to pa ni, da človek verjame. — V mestnem zastopu v Belaku so se Nemci sprli med seboj in je vlada zato ves zastop razpustila. — Volitve, v katerih se dopolnjuje mestni zastop v Ljubljani vrše se mirno in volijo se vsi možje blizu da enoglasno, kakor jih nasvetuje volitveni (slov.) odbor. — Za mesto bode Ljubljančanom treba vode od daleč napeljati ali to stane veliko denarja; lahko si torej mislimo, da se je mestn. zastopu težko odločiti za to, toda sila je sila. — Naša država ima še nekaj Lahov ali Italijanov, njih število ni znatno v Gorici, a tem bolje je njih grlo, kajti povsod so oni prvi, tako v dež. zboru, kakor v mestnem zastopu. Kar pomenijo pri nas Nemci, to so Slovencem v Primorju Lahi. Žal, da vleče tudi tam nekaj Slovencev, zato lahoni, z njimi. V novem času pa se jim stavi društvo „slov. jez“, krepko po robu. Drugače naše „slov. društvo“ v Mariboru. Le-to spi trdo. — V Trstu bi radi novo obrtno šolo, a učiti bi se bilo otrokom samo italijanski, vlada pa vendar-le odlašá začeti tako šolo, v kateri bi večini slov. otrok bilo hrustati nauk, ki ga ne umejo. — V Buzetu, hrv. mestu v Istri, so dobili Hrvati večino in so potisnili torej lahone v manjšino, ali sedaj teče že drugo leto, pa še mesto nima župana, ampak petorica (3 lahoni in 2 Hrvata) ima mestna opravila v rokah. To bije pač pravici v lice, toda gospoda v Trstu, kateri gre skrbeti za red, je v tej reči gluha. — V hrv. saboru so vzprejeli postavo, ki raztegne poslancem dobo na 5 let. Poslancu Posiloviču so zaprli vrata v sabor za 30 sej. To je čudna kazen.

Vunanje države. Slovesnosti v Berolinu so pri kraju, toda po nemških novinah je vse polno podrobnosti o njih. Da se Nemci gori v Nemčiji radi prenapno, vemo in njim ne jemlje nihče za zlo, če se jim godi tudi takrat enako. Ali da je nekaj Nemcev pri nas, v Avstriji že bolj v Berolinu, kakor na Dunaju, to kažejo njih glasila. „D. W.“ v Celju, „M. Z.“ v Mariboru in „Tgspt.“ v Gradcu stavi še zmerom v vsakem številu „žive hraste“ — vse iz veselja nad slovesnostmi v Berolinu. — Gosposka hiša drž. zbora razpravlja sedaj načrt postave, v kateri se odpravijo nekateri paragrafi majniških postav, na korist kat. cerkvi. Da-si ta načrt še ne daje vsega, kar jej dohaja, vendar ima ve-